o comedie feerică de Philipp Hafner, intitulată Scorpia, vrăjitoarea teribilă. *Spectacolul va fi pus în scenă de regizorul Gandolf Buschbeck, animatorul lui Pawlatschen Theater. Decorurile şi costumele vor fi semnate de Emie Kniepert. Piesa este un amestec de comedie vieneză, arlechinadă şi piesă de caracter. Adaptarea este realizată de Ruth Kerry şi Alexander Streinhecher. Acesta din urmă este autorul aranjamentului muzical, bazat pe muzică de epocă.*

„Cazul Oppenheimer" pe scena budapestană

La Teatrul Naţional din Budapesta au început repetiţiile cu mult discutata şi controversata piesă *Cazul Oppenheimer* de H. Kipphardt, în regia lui Fabri Zoltan. Rolul titular îl interpretează cunoscutul actor Tomas Major.

Un succes parizian

Cunoscutul om de teatru francez Gabriel Arout a realizat, pe baza unor nuvele şi schiţe de Cehov, un spectacol intitulat Cet animal étrange (Acest animal straniu). *Adunînd într-un tot unitar un material disparat la prima vedere, cele 12 schiţe şi nuvele au oferit adaptatorului materialul uman pentru a prezenta două portrete: un bărbat şi o femeie. Adaptatorul a legat între ele texte diferite, interpretate de aceiaşi actori, Delphine Seyrig, în rolul femeii, şi Jean Rochefort, în cel al bărbatului, care, după expresia cronicarului teatral al revistei „Le Figaro Littéraire", dau dovadă de o mare sensibilitate. Diferitele scenete care compun spectacolul denotă bun-gust şi inteligenţă, alternînd ironia cu sentimentul, umorul cu emoţia.*

Contemporaneitatea clasicilor

T.N.P. a avut recent o premieră în jurul căreia s-a făcut multă vîlvă. În repertoriul său prestigios, a inclus acum şi drama clasică greacă. Georges Wilson l-a invitat pe M. Cacoyannis, cunoscutul regizor grec, să pună în scenă *Troienele* lui Euripide. M. Cacoyannis a regizat *Troienele* la New York, în 1963, la „Circle in the Square", o sală de 5.000 de locuri. De atunci, piesa continuă să fie jucată cu un succes constant. Este un fapt fără precedent, căci în Occident, tragediile antice sînt reprezentate de obicei numai la festivaluri. Spectacolul este jucat, fără întrerupere, de opt ori pe săptămînă, de 15 luni. Un adevărat record! Tot Georges Wilson s-a gîndit să facă apel la J. P. Sartre, pentru adaptarea franceză a textului clasic. Întrebat cum colaborează cu J. P. Sartre, Cacoyannis a răspuns:

„Relaţiile dintre noi sînt excelente. Deoarece scriitorul n-a putut veni la repetiţii, fiind suferind, am fost eu să-l văd acasă la el. Ne-am pus de acord fără dificultăţi. Sînt probleme ce se cer rezolvate, ca, de pildă, intrarea unui interpret, care necesită lungirea unei replici..."

Cacoyannis a explicat diferenţa esenţială dintre adaptarea engleză, realizată de remarcabila elenistă Edith Hamilton, şi cea franceză.

„Diferenţa constă, în primul rînd, în talentul personal al fiecărui adaptator, precum şi în caracteristicile limbilor. Piesa trebuie... deznaţionalizată. În original se strigă mult. Strigăte care pornesc din fundul inimilor şi al sufletelor. În textul francez trebuie păstrată intensitatea lor, fără a cădea în romantism sau exotism. Dacă tonul este violent, textul, în schimb, trebuie să fie totdeauna concis."

Majoritatea interpreţilor aleşi de Cacoyannis nu fac parte din trupa permanentă a T.N.P., în afară de Judith Magre, care interpretează rolul Cassandrei. Celelalte roluri feminine sînt susţinute de Eleonore Hirth (Hecuba), Nathalie Nerval (Andromaca) şi Françoise Brion (Elena).

Deşi regizorul l-a „văzut" pe Georges Wilson în rolul lui Talthibius — mesagerul, Wilson fiind distribuit în Luther şi repetînd Hamlet, rolul a fost atribuit lui J. B. Bernard.

Întrebat fiind cum vede expresia plastică a spectacolului său, Cacoyannis a răspuns că a recurs la ajutorul unui compatriot pentru decoruri şi costume, care vor fi în stilul unei reconstituiri istorice, el fiind împotriva modernizării moştenirii clasice.